

DOS SER 120

ACCIÓ CATÒLICA OBRERA

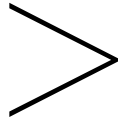

PRIORITAT 2M14_2M15

LA FE EN JESUCRIST
un motor per viure i compartir

- 9:30 **Acolliment i entrega del material del curs**
- 10:00 **Benvinguda**
- 10:15 **Pregària**
- 10:30 **Tancament del curs 2013-2014**
- 11:00 **Taula rodona**
- 11:45 **Torn de paraules | Salutació dels convidats**
- 12:15 **Descans**
- 12:45 **Presentació del web i informació de la Comissió de Comunicació**
- 14:00 **Dinar de germanor**
- 15:00 **Compartim el cafè i les postres**
- 15.30 **Presentació del Pla de curs**
- 16:00 **Comiat del consiliari general**
- 16.30 **Benvinguda al nou consiliari general**
- Eucaristia i comiat**

Salutació

Amigues i amics militants:

Sigueu benvinguts a aquesta 61ena Jornada General que celebrem aquí al col·legi dels salesians d'Horta, a Barcelona.

Aquest any, obrim la Jornada General amb el nou president, el Jesús Jiménez, que va ser escollit a la darrera Jornada de Responsables feta els dies 15 i 16 de març a Vic.

Un any més venim d'arreu per retrobar-nos, per començar un nou curs tots junts, després d'haver aprofundit durant el curs passat la prioritat de **La dignitat de la persona**, i després que ens féssiu arribar els vostres resums a través de les graelles i escrits diversos en què ens informem mútuament dels camps on actuem per la dignitat humana, ben conscients que aquesta prioritat no s'acaba mai.

Com és costum, avui proposem una nova prioritat, que serà el teló de fons amb el qual treballarem durant aquest curs 2014-2015 a cada grup, a la zona i al moviment. Encetarem el tema triat amb les intervencions dels qui componen la taula rodona: la Mireia Riera, militant de la zona Besòs, Miquel Cubero, consiliari de la zona Baix Llobregat, i Noemí Ubach, presidenta del Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona.

Aquesta és la segona prioritat que vam triar ara fa un any i uns mesos en el Xè Consell, a Veciana. El seu títol és **La fe en Jesucrist un motor per viure i compartir**. En el text preparat per a aquest curs en el llibret de les prioritats hi trobem: "*La fe, que és un do de* >

Déu, és la capacitat de transcendència i confiança de qualsevol ésser humà. Així, es pot tenir fe en Al·là, Buda, Yahvè... o només en l'home i la dona com expressen algunes persones. La fe que professem a l'ACO és la fe cristiana en el Déu de Jesús: Pare, Fill i Esperit Sant". Us citem aquest encapçalament per remarcar que creure en Jesucrist és un nexa fort que uneix els militants del moviment i és aquest nexa allò que aprofundirem junts aquest any.

Ja sabeu que estem embrancats en un nou web, actualitzat i més dinàmic. Abans de dinar, ens donarà informació del nou web i també del Pla de Comunicació el responsable de la Comissió de Comunicació Joan Andreu Parra.

Després de dinar us presentarem el Pla de curs: les activitats més importants i les possibilitats de formació de què disposarem. Serà també el moment d'acomiadar el Joaquim Cervera com a consiliari general i agrair-li la dedicació al moviment aquests darrers quatre anys. També donarem la benvinguda al nou consiliari del moviment, el Josep Jiménez Montejo.

Acabarem aquesta Jornada General amb la celebració de l'Eucaristia i la lectura del Manifest. Posarem a mans de Déu el nostre treball, les febleses i les necessitats, els companys que han fet camí i que ja ens han deixat per anar al Pare, així com els qui encara avui ens acompanyen tant els qui hem vingut com els qui no han pogut assistir a la trobada; i tota la resta d'intencions que hi aportem.

Agraïm la feina que han fet les persones, grups i zones que han participat en la preparació d'aquesta jornada: el Baix Llobregat, perquè és el segon any que ens ha preparat la infraestructura; els de Vic, per haver preparat la pregaria del matí; la zona Montserrat per la preparació de l'Eucaristia; i el Vallès Oriental, per la redacció del Manifest.

Gràcies a tothom! Què tinguem una bona Jornada General!

El Comitè Permanent

Pregària del matí

Preparació Zona Vic

CANT D'ENTRADA

**Germans, hem arribat
dels quatre punts de l'horitzó,
som aquí, Senyor.**

**Germans, hem arribat
dels quatre punts de l'horitzó
amb el Senyor.**

Pels camins del món hem seguit una crida,
hem portat al front tot el pes del sol,
hem sofert sovint el dol que du la vida,
hem ofert només amistat i consol.

**Germans, hem arribat
dels quatre punts de l'horitzó,
som aquí, Senyor.
Germans, cantem la joia de ser junts
amb el Senyor tots el germans.**

EVANGELI (MATEU 5,38 A 6,4)

[Jesús els ensenyava dient:]

Ja sabeu que es va dir: *Ull per ull, i dent per dent.*

Doncs jo us dic: No us hi torneu, contra el qui us fa mal. Si algú et pega a la galta dreta, para-li també l'altra. Al qui et vulgui posar un plet per quedar-se el teu vestit, dóna-li també el mantell. Si algú t'obliga a portar una càrrega durant mil passes, fes-ne amb ell dues mil. Dóna a qui et demana; no et desentenguis del qui et vol manllevar.

Ja sabeu que es va dir: *Estima els altres*, però detesta els enemics.

Doncs jo us dic: Estimeu els vostres enemics, pregueu pels qui us persegueixen. Així sereu fills del vostre Pare del cel, que fa sortir el sol sobre bons i dolents i fa ploure sobre justos i injustos. Perquè, si estimeu els qui us estimen, quina recompensa mereixeu? ¿No fan el mateix els publicans? I, si només saludeu els vostres germans, què feu d'extraordinari? ¿No fan el mateix els pagans?

Sigueu perfectes com el vostre Pare celestial és perfecte.

Mireu de no fer el que és just només perquè la gent us vegi, ja que així no tindríeu cap recompensa del vostre Pare del cel.

Per tant, quan facis almoïna, no ho anunciïs a toc de trompeta, com fan els hipòcrites a les sinagogues i pels carrers, perquè tothom els alabi. En veritat us dic que ja tenen la seva recompensa. En canvi, tu, quan facis almoïna, mira que la mà esquerra no sàpiga què fa la dreta, perquè la teva almoïna quedi secreta; i el teu Pare, que veu el que és secret, t'ho recompensarà.

PREGÀRIA: PARE NOSTRE

Tots: Pare nostre que esteu en el cel...

Lector 1: També creiem fermament que sou aquí, encarnat en la història i en la nostra realitat concreta.

Tots: Sigui santificat el vostre nom...

Lector 2: Ajudeu-nos a restaurar la identitat del vostre nom de Pare amb el nostre compromís amb els germans. També a saber que estem dins la mateixa família dels pobres i marginats i a sentir el goig de poder-vos dir PARE NOSTRE.

Tots: Vingui a nosaltres el vostre Regne...

Lector 1: Us ho demanem amb força: Que vingui ja el vostre regne! Un regne d'Amor, de Llibertat, de Justícia i de Pau. Us ho demanem amb la fe de sentir-nos germans i amb el gust amarg de comprovar que no compartim ni

ens repartim el béns en una família d'iguals.

Tots: Faci's la vostra voluntat aquí a la terra com es fa en el cel...

Lector 2: Us demanem que no claudiquem per por o per cansament. Aju-deu-nos a caminar humilment al costat del vostre poble desposseït fins a sentir també nosaltres els mateixos menyspreus i sofriments; que experimentem en la nostra pròpia carn tant de dolor i de vergonya i que treballem junts per l'alliberament.

Tots: Els nostre pa de cada dia doneu-nos, Senyor, el dia d'avui...

Lector 1: Sense Vós no som res, sense Vós no podem fer res. Doneu-nos el pa i el vi de l'Evangelí. Que no falti gent que es faci pa per als altres. No permeteu que acumulem riqueses i ajudeu-nos a compartir el que som i tenim.

Tots: Perdoneu les nostres culpes així com nosaltres perdonem els nostres deutors...

Lector 2: Perdoneu la nostra insensibilitat amb els que viuen en la pobresa i feu que així com nosaltres hem estat aixecats, aixequem també els que tenim al nostre costat. Perdoneu la nostra tendència a tancar-nos en el nostre món de benestar i comoditat.

Tots: No permeteu que nosaltres caiguem en la temptació...

Lector 1: No permeteu que caiguem en el desànim de pensar que no hi res a fer en aquest món o de creure que som massa febles per a tanta transformació com cal fer.

Tots: Ans deslliureu-nos del mal...

Lector 2: Deslliureu-nos dels "bons" que ens envolten i ens recomanen prudència i seny. I dels que han muntat unes propagandes per desviar la nostra atenció cap als anomenats grans esports o ens arrosseguen cap al consumisme.

Tots: Amén.

Inspirat en un parenostre de Càritas Valladolid

Comiat com a consiliari general

A l'ACO estem en una cruïlla històrica marcada per processos d'emancipació social i nacional i de canvis en la classe obrera i dins l'Església. I l'ACO s'hi ha d'anar adaptant socialment i eclesialment, i, per això, al meu parer cal anar madurant una sèrie de canvis, com són: avançar en el sentiment de pertinença i responsabilitat; consensuar uns eixos objectiu bàsics; atendre els grups amb dificultats; promoure la relació afectuosa, l'espiritualitat en els grups i el paper i la formació dels responsables de zona-diòcesi; promoure l'autonomia de les zones, el projecte de comunicació, les accions col·lectives, l'entrada de jocistes a l'ACO; consolidar el Pla d'iniciació, el contacte i convocatòries amb simpatitzants, l'extensió a altres diòcesis, la connexió amb les parròquies; cercar espais de celebració de la fe; educar els fills en la fe; fer els canvis organitzatius calgui; treballar en la Pastoral Obrera i amb els altres moviments; contactar més amb la Immigració i el Quart món; proposar una Setmana Santa més senzilla (a més a més de la de Solsona) a Santa Madrona; avançar en el reconeixement diocesà, català i estatal de l'ACO; participar en les tres eucaristies al curs a Santa Madrona amb tots els moviments d'Acció Catòlica; fer arribar les nostres reflexions, propostes i accions als sindicats, partits i moviments socials.

En aquests quatre anys com a consiliari, m'ha costat distingir el paper de capellà del de participant laic en el moviment. Vaig acceptar el servei de consiliari general, del qual estic molt content i agraït, perquè veia que estava en un bon moment i podia tirar endavant un conjunt de processos que em semblaven necessaris a l'ACO. I em pregunto ara: ¿he fet de consiliari o més aviat de dinamitzador en el comitè permanent i general? Estic satisfet ja que canvis que veia necessaris s'han anat fent. He tingut la sensació que proposava massa coses. Em sap greu, perdoneu. El comitè permanent, que és un veritable equip en què tot ens ho consultem (he quedat parat del nivell de conjuminació, respecte, escolta...), m'ha sabut corregir els “meus excessos”, i n'estic agraït perquè he avançat en el sentit del servei a la comunitat.

Em sap greu la meua indiscreció en comunicar qüestions encara poc madures, o el neguit de tirar endavant massa coses o no haver visitat prou les zones-diòcesis. Hi ha una sola cosa que em va saber força greu: em refereixo a la manera com vam gestionar, o no, el tema del dret a decidir. Reconec que els del comitè permanent ens vam veure incapaços de canalitzar el debat en el comitè general. Crec que ens cal treballar a l'ACO el fet nacional.

Sens dubte, per a mi, compartir els processos, la vida, les esperances, la fe de molta gent, veure el dia a dia dels grups, federacions ha estat un enriquiment personal... M'ha ajudat a seguir l'Evangelí. He conegut més a fons la complexitat de l'ACO, com viu el cristianisme. Tenia por d'estressar-me o de quedar “xuclat” i no ha estat així. M'han respectat horaris, moments..., sense ofegar-me ni aclaparar-me mai. Gràcies a tothom: ara començo una nova etapa, però amb una energia que he rebut de tots vosaltres, en ella hi trobo la mà, la mirada, l'escolta i el tacte del Déu-Amor, i que em permet començar projectes nous.

Estic segur que el Josep farà un servei molt bo i que l'acollireu i estimareu com ho heu fet amb mi.

Quim Cervera

Presentació de **Josep Jiménez Montejo**

Vaig néixer a Vaig néixer a Alborea (Albacete) l'any 1952, i els pares van emigrar a Barcelona a finals del 1963. Vaig estudiar al Seminari Menor de Barcelona, a la Conreria, on un equip de formadors i de professors, a més d'acostumar-me a llegir el diari cada dia, van desvetllar en mi una forta consciència social, política i cultural arrelada al país, i em van donar una formació espiritual amb un clar fonament bíblic, i més en concret del llibre dels Salms, alimentada per la pràctica de la RV des dels 15 anys i per la vivència entusiasta de les notícies que rebíem del Concili Vaticà II. Agraït a tots aquells formadors, cito a tall d'exemple Mn. Felip Casañas, director espiritual i Mn. Blai Blanquer.

Vivint al Poble-sec, Barcelona, i en contacte amb la parròquia de Sant Salvador d'Horta, entro en relació amb els capellans que atendien pastoralment les barraques de Montjuïc, especialment amb Mn. Francesc Foraster, rector i Mn. Josep M. Palom, a qui després retrobaré com a formador al Seminari Major. Als 19 anys decideixo de forma adulta que

vull ser capellà perquè vull comunicar als altres el goig de conèixer Jesucrist. L'any 1971 la família va a viure a Nou Barris i a la parròquia de Sant Sebastià conec l'associacionisme veïnal i la lluita antifranquista. És quan s'aferma en mi la consciència que el fet de ser capellà no ha de significar de cap manera desclassar-me ni renunciar a la meva condició de fill de treballadors, i encara immigrants. Durant tots aquests anys va ser especialment important per a mi, en molts aspectes, el mestratge de Mn. Ramon Prat, rector del Seminari Major.

Acabo la carrera d'història i de teologia, i vaig a la parròquia del polígon Gornal, a l'Hospitalet de Llobregat, al costat de Mn. Casimir Martí i de Mn. Josep M. Rovira. Aquells anys m'inicio com a consiliari de la JOC amb els companys militants i consiliaris de la Zona Sud del bisbat de Barcelona. Sóc ordenat capellà el 1984, i el curs 1992-93 començo a fer el servei de consiliari nacional de la JOC, compartint durant 2 anys la consiliaria amb en Josep M. Puxan. El mateix any també començo a fer de consiliari de l'ACO. L'any 1995 faig el compromís com a capellà del Pradó i el 1996 sóc enviat a Santa Coloma de Gramenet, a la parròquia de Santa Maria, i m'hi estic 9 anys. Aquest anys vaig treballar juntament amb altres en l'organització de la pastoral obrera a Santa Coloma.

Després d'una breu estada en dues parròquies més, l'any 2009 vaig a la parròquia de Sant Josep, de l'Hospitalet de Llobregat. Aquests últims anys també sóc al servei religiós de l'Hospital de Bellvitge. Durant tot aquest temps han estat molt a prop meu diferents laics i laiques, els companys capellans d'un grup de RV provinent del Seminari, l'equip de capellans del Pradó. La seva amistat i el seu acompanyament formen part del meu propi jo. Darrerament també haig d'agrair el guiatge i consell del P. Antoni Tortras, S.I.

A l'ACO, a part de consiliari de base de grups adults i joves, actualment sóc consiliari en dos equips i, a més, aquests últims 5 anys he estat consiliari de les comissions d'Iniciació i de Formació.

Com a consiliari general de l'ACO no em plantejo grans reptes, però sí que vull comunicar-vos el desig de treballar juntament amb vosaltres perquè tots plegats ens ajudem a viure l'ACO com el que és: un moviment de cristians adults que té com a objectiu l'evangelització del món obrer. Així us proposo aquest punts

Ajudeu-me a viure l'ACO. Per part meva jo faré tot el possible perquè vosaltres també visqueu el moviment en totes les seves dimensions.

1. També tinc el propòsit d'insistir en el coneixement de la Doctrina Social de l'Església perquè ens serveixi com a eina d'anàlisi i de reflexió al costat d'altres eines i referències que ja tenim.
2. Un altre element en què vull insistir, i que es desprèn de la identitat de l'ACO, és el de la transmissió de la fe. És a dir, evangelitzar el nostre entorn, posant l'Evangelí en tot allò que fem, i especialment en les nostres relacions allà on som. Comunicar el goig i la felicitat de creure en Jesucrist, Fill de Déu.
3. No abdicar de la transmissió de la fe dintre de la pròpia família, especialment en l'educació dels fills. Crec que cal donar i comunicar el millor que tenim, allò que ens fa viure, i els primers destinataris haurien de ser les persones més estimades i properes.
4. Articular de la manera més adient, i amb paciència, la relació, les funcions i l'engranatge de l'ACO general amb l'ACO de la diòcesi de Barcelona.

Josep Jiménez Montejo

Eucaristia

Preparació Zona Montserrat

INTRODUCCIÓ

CANT D' ENTRADA: HE NASCUT EN UN POBLE

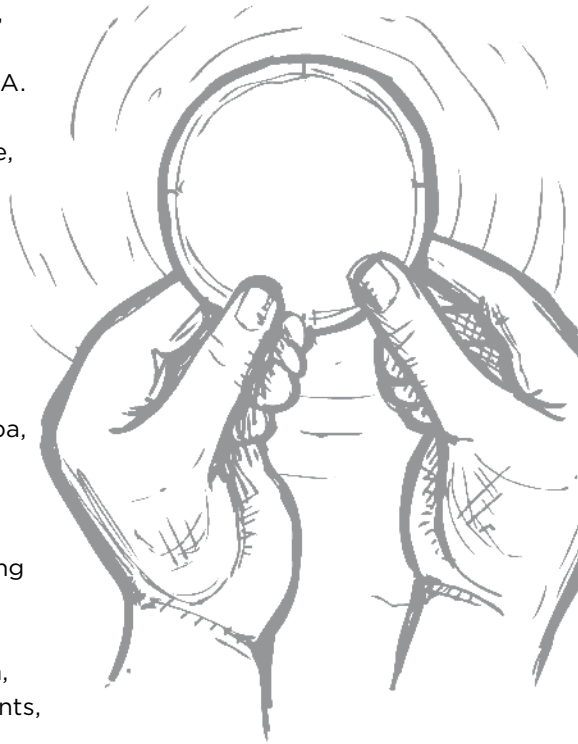
HE NASCUT EN UN POBLE
EN UN BANY DE LLIBERTAT,
NASCUT EN EL POBLE DE CRIST,
MARCAT AMB EL DO DE L'ESPERIT,
UN POBLE QUE EM DÓNA LA FE
I EM FA CAMINAR AMB ESPERANÇA.

El meu poble va néixer en un estable,
el meu poble va néixer en plena nit,
en un racó tan miserable
en una cova molt humil,
el meu poble va néixer clandestí,
molt abans que trenqués el matí.

El meu poble va néixer en una festa,
el meu poble va néixer entorn d'un pa,
la nit, la mort tenia llesta,
el vi passava de mà en mà.

El meu poble va néixer a preu de sang
i la mort feria tot passant.

El meu poble va néixer a Pentecosta,
el meu poble va néixer als quatre vents,
per ser llevat d'aquest món nostre,
per dur l'esperit a tanta gent,
el meu poble és un poble joíós,
fet al sol i al vent impetuós.

>

El meu poble ha fet un llarg viatge,
el meu poble viatja al llarg del temps,
en duu ferides a la imatge,
en duu les senyes a la pell,
el meu poble reneix a la il·lusió
quan es dreça fidel al seu Senyor.

ACTE PENITENCIAL: PIETAT!

Pietat!
Tingueu pietat de tots nosaltres!
Les culpes se'ns emporten com el vent,
les culpes se'ns emporten com el vent... (2)

Oh Senyor!
las culpas nos arrastran como el viento,
ten piedad de todos, ten piedad,
ten piedad de todos, ten piedad... (2)

PRIMERA LECTURA: ISAÏES 25, 6-9

En aquesta muntanya,
el Senyor de l'univers oferirà a tots els pobles
un banquet de plats gustosos
i de vins selectes:
de plats gustosos i succulents,
de vins selectes i clarificats.

Farà desaparèixer en aquesta muntanya
el vel de dol que cobreix tots els pobles,
el sudari que amortalla les nacions;
engolirà per sempre la mort.
El Senyor Déu
eixugarà totes les llàgrimes
i esborrarà arreu de la terra la humiliació del seu poble.
El Senyor mateix ho afirma.

Aquell dia diran:
«Aquí teniu el vostre Déu!
Haviem posat en ell l'esperança i ens ha alliberat.
És el Senyor, en qui teníem posada l'esperança!
Alegrem-nos i celebrem
que ens hagi salvat.

SALM 23

El Senyor és el meu pastor:
no em manca res.
Em fa descansar en prats deliciosos,
em mena al repòs vora l'aigua,
i allí em retorna.
Em guia per camins segurs,
per amor del seu nom.

R: Viuré sempre a la casa del Senyor.

Ni que passi per la vall tenebrosa,
no tinc por de cap mal.
Perquè tu, Senyor, ets vora meu:
la teva vara i el teu bastó
em donen confiança.

R: Viuré sempre a la casa del Senyor.

Davant meu pares taula tu mateix,
I els adversaris ho veuen;
m'has ungit el cap amb perfums,
omples a vessar la meva copa.

R: Viuré sempre a la casa del Senyor.

N'estic cert, tota la vida m'acompanyen
la teva bondat i el teu amor.
I viuré anys i més anys
a la casa del Senyor.

R: Viuré sempre a la casa del Senyor.

>

SEGONA LECTURA: CARTA ALS FILIPENCS 4, 12-14.19-20

Germans,

Sé viure enmig de privacions i sé viure en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar molt i a patir gana, a viure en l'abundor i a passar necessitat. Em veig capaç de tot gràcies a aquell qui em fa fort. Tanmateix, heu fet bé de solidaritzar-vos amb la meva estretor.

El meu Déu satisfarà totes les vostres necessitats segons la mesura de la seva riquesa, omplint-vos de glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

AL·LELUIA

Al-leluia, al-leluia!
Ple de vida, Crist ens ha salvat:
ell ens porta l'esperança.
Alegrem-nos tots! Al-leluia!

Crist és el nostre Anyell Pasqual;
l'anyell que ha estat immolat,
Ell ha vençut el dol de la mort
i ha guanyat la llibertat.

Els apòstols han vist el Crist
ressuscitat d'entre els morts,
la fe en el testimoniatge d'ells
porta la salvació.

Submergits en la mort del Crist,
hem mort al món i al pecat.
Per l'aigua i el foc de l'Esperit
el seu nom ens ha donat.

Si amb el Crist hem ressuscitat,
cerquem les coses de dalt.
Visquem, units amb tots els germans,
l'alegria i l'amistat.

EVANGELI: MATEU 22, 1-14

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble: –Amb el Regne del cel passa com amb un rei que celebrava el casament del seu fill. Va enviar els seus servents a cridar els convidats a les noces, però ells no s’hi volgueren presentar. Llavors envià uns altres servents a dir-los: »–Ja tinc preparat el meu banquet: he fet matar els vedells i l’aviram, i tot és a punt. Veniu a les noces! »Però ells no en feren cas i se’n van anar, l’un al seu camp, l’altre al seu negoci; i els altres agafaren els servents, els van maltractar i els van matar. El rei, indignat, envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat. Llavors va dir als seus servents: »–El banquet de noces és a punt, però els convidats no n’eren dignes; aneu, doncs, a les cruïlles dels camins i convidau a les noces tothom que trobeu. »Aquells servents van sortir als camins i van reunir tots els qui van trobar, bons i dolents; i la sala del banquet s’omplí de convidats.

Aleshores el rei va entrar a veure els convidats i s’adonà que allí hi havia un home que no duia vestit de noces, i li digué: »–Amic, com és que has entrat aquí sense vestit de noces? »Però ell va callar. Llavors el rei digué als qui servien: »–Lligueu-lo de mans i peus i llanceu-lo fora, a la tenebra; allà hi haurà els plors i el cruixit de dents. »Perquè molts són cridats, però pocs són escollits.

PREGÀRIES

Resposta: «Tots alhora us ho demanem, escolteu el nostre clam, Senyor!»

SANT

Sant, Sant, Sant, és el Senyor. (2)

Sant, Sant, Sant, Déu de l’Univers. (2)

El cel i la terra,
són plens de la vostra glòria.

Hosanna a dalt del cel. (2)

Beneït el qui ve en nom del Senyor.

Hosanna a dalt del cel. (2)

>

PARE NOSTRE: KAIROI

Pare nostre que esteu en el cel
sigui santificat el vostre nom
vingui a nosaltres el vostre Regne.
Faci's la vostra voluntat
aquí a la terra,
com es fa en el cel.

El nostre pa de cada dia
doneu-nos Senyor el dia d'avui
i perdoneu les nostres culpes
així com nosaltres perdonem.
No permeteu que nosaltres
caiguem en temptació
ans deslliureu-nos
de qualsevol mal. Amén. (2)

CANT DE LA PAU:

ESCOLTEU, S'ACOSTA JA...

Escolteu!
S'acosta ja
el temps de saber tots la veritat,
temps en què el lleó no
ataqui l'anyell,
de fer rendir les armes a l'amor,
i collir-ne tots les roses.
La pau serà el nostre estendard.
No en dubteu pas, ja arriba.

CANTS DE COMUNIÓ: HEM BEGUT SENYOR LA TEVA COPA

Hem begut, Senyor, la teva copa
asseguts a taula junt amb Tu,
sabem el destí dels
qui et segueixen
de tots els qui amb Tu
menjaran del mateix pa.

Hem begut, Senyor, la teva copa
acceptant també la teva mort,
però estem segurs
que al teu Regne
en beurem el vi de la nova amistat.

Hem begut, Senyor, la teva copa
asseguts a taula junt amb Tu,

volem ser fidels al teu missatge
estimant els homes tal
com Tu has estimat.

És un glop amarg el testimoni
que amb la nostra sang
haurem de dar,
però estem segurs
que al teu Regne
en beurem el vi de la nova amistat.

He begut, Senyor, la teva copa
asseguts a taula junt amb Tu,
però estem segurs que al teu Regne
en beurem el vi de la nova amistat.

EN TU TROBEM LA VIDA

Senyor que comparteixes
el teu Pa i el Vi,
amb els qui tu coneixes
i tens com a amics,
nosaltres estimem aquest
gest teu i el teu do:
En tu trobem la Vida,
Jesucrist, Senyor!
En tu trobem la Vida,
Jesucrist, Senyor!

Aquesta Eucaristia,
Pare de bondat,
recordi aquell gran dia
de la Llibertat;
nosaltres seguirem el
teu camí sense por:
En tu trobem la Vida,
Jesucrist, Senyor!

Aplega'ns en el Regne
que ens has preparat,
l'amor amb què tu estimes
ens hi ha convidat.
Amb fe i alegria l'esperem,
i amb dolor:
En tu trobem la Vida,
Jesucrist, Senyor!

La nostra vida sigui
com el Pa i el Vi,
"mireu-los com s'estimen",
el món pugui dir.
Que el nostre testimoni
sigui sal i llavor:
En tu trobem la Vida,
Jesucrist, Senyor!

>

CANT DE COMIAT:

OBRIM CAMINS

Obrim camins
a l'esperança,
obrim camins
sense tardança,
obrim camins
que el món avança,
obrim camins:
ara mateix!

Obrim camins
per un món jove;
obrim camins
ara que és d'hora;
Obrim camins
i via fora!
Obrim camins:
ara mateix!

Obrim camins,
Crist ens espera,
obrim camins,
i ens allibera,
obrim camins
en primavera,
obrim camins:
ara mateix!

Obrim camins
a cops de vida;
obrim camins
és nostra crida,
obrim camins
de joia i vida,
obrim camins:
ara mateix!

Manifest

Jornada General 2014

Preparació Zona Vallès Oriental

Avui, 61ª jornada general de l'ACO, ens tornem a trobar per compartir el treball fet i totes les accions viscudes durant el curs passat.

Com a militants obrers i cristians hem aprofundit la prioritat **La dignitat de la persona** i hem constatat que aquesta característica inherent de l'ésser humà encara no és reconeguda en tots els àmbits: social, polític, econòmic, psicològic, etc. Davant d'aquesta situació, els militants i les militants d'ACO hem treballat per reivindicar aquesta dignitat des dels indrets on estem implicats: sindicats, partits polítics, associacions de veïns, Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH), pastoral penitenciària, Càritas i altres entitats i moviments socials que lluiten per dignificar les condicions laborals i socials de les persones.

Per això ens hem fet presents en una gran varietat d'actes de protesta, manifestacions, assemblees, a la Marxa per la Dignitat, etc. Encara que des de dalt se'ns vol vendre que la crisi s'acaba, que l'economia remunta, que hi ha creixement econòmic i menys atur..., vivim una situació de crisi que cada cop està arrelant més en la societat, agreujada per un sentiment pessimista i de resignació que ens arrossega cap a la desmotivació, l'individualisme i una pèrdua de valors humans.

Com a militants cristians, el nostre motor és la fe en Jesucrist que ens ha de donar força per transmetre un missatge de dignitat i d'esperança als nostres germans i germanes treballadors. Com a fills i filles de Déu, no ens podem quedar immòbils.

En aquest curs, amb la prioritat **La fe en Jesucrist, un motor per viure i compartir** tenim el mitjà per poder engegar accions des de la fe i ser testimonis de la Bona Nova per als altres, especialment els pobres i els exclosos. *«Els onze deixebles se n'anaren a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l, el van adorar; abans, però, havien dubtat. Jesús s'acostà i els va dir: "He rebut plena autoritat al cel i a la terra. Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat. Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món.»* **Mt 28, 16-20**

La nostra fe ha de ser el motor per engegar accions que donin testimoni en el món obrer, en el món dels "darrers". Estem vivint en una societat on ser creients és alguna cosa més, és ser obrer, obrera, sindicalista, pare, mare... i creient. Des de la nostra militància a l'ACO i la nostra fe en Jesucrist, manifestem:

- Que ser creients és el que ens motiva per reivindicar una societat més justa i equitativa per a tothom.
- Que la fe en Déu, Pare/Mare, ens dóna valentia per ser defensors dels drets humans, perquè Ell sempre ens guia i estima.
- Que en qualsevol àmbit, tan social, polític o familiar, allò que ens defineix és ser cristians i des d'aquesta visió volem treballar per una millora en la nostra vida obrera.
- Que som Església, la de Pere, i que l'estimem. I des d'aquest amor fratern li demanem que cada dia "faci més olor d'ovella", amb paraules del papa Francesc.

**Quan somnies sol,
només és un somni;
quan somnies amb
els altres, és l' inici
de la realitat**

Mons. Hélder Câmara

ACCIÓ CATÒLICA OBRERA

 www.acocat.org
 hola@acocat.org

 facebook.com/aco.acciocatolicaobrera
 [@ACOCat](https://twitter.com/ACOCat)